

Věc C-568/08

Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie a další

v.

Provincie Drenthe

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Rechtbank Assen)

„Veřejné zakázky – Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek na stavební práce – Směrnice 89/665/EHS – Povinnost členských států upravit přezkumné řízení – Vnitrostátní právní předpisy umožňující soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních schválit rozhodnutí o zadání veřejné zakázky, o němž může později soud rozhodující ve věci samé rozhodnout, že je v rozporu s právními předpisy Unie – Slučitelnost se směrnicí – Přiznání náhrady škody poškozeným uchazečům – Podmínky“

Stanovisko generálního advokáta P. Cruze Villalóna přednesené dne 14. září
2010 I - 12659
Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. prosince 2010 I - 12687

Shrnutí rozsudku

1. *Předběžné otázky – Příslušnost Soudního dvora – Meze – Zjevně nerelevantní otázky a hypotetické otázky položené v kontextu, který vylučuje užitečnou odpověď – Otázky, které nemají vztah k předmětu sporu v původním řízení (Článek 234 ES)*

2. *Sbližování právních předpisů – Přezkumná řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce – Směrnice 89/665 – Povinnost členských států upravit přezkumné řízení – Řízení o předběžných opatřeních*
(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18; směrnice Rady 89/665 ve znění směrnice 92/50, čl. 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 a 6)
3. *Sbližování právních předpisů – Přezkumná řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce – Směrnice 89/665 – Povinnost členských států upravit přezkumné řízení – Řízení o předběžných opatřeních*
(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18; směrnice Rady 89/665 ve znění směrnice 92/50)
4. *Právo Unie – Práva přiznaná jednotlivcům – Porušení členským státem – Povinnost nahradit újmu způsobenou jednotlivcům*

1. Soudní dvůr nemůže rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem, pokud je zjevné, že výklad nebo posouzení platnosti právního předpisu Unie požadované vnitrostátním soudem nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky

nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázku, které jsou mu položeny.

(viz bod 43)

2. Článek 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 a 6 směrnice 89/665 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice 92/50, nebrání systému, v němž je pro získání rychlého rozhodnutí k dispozici pouze řízení, které se vyznačuje tím, že jeho cílem je umožnit přijímání rychlých pořádkových opatření, nedochází v něm k výměně stanovisek mezi advokáty, předkládají se v něm v zásadě pouze písemné důkazní prostředky, neuplatní se zákonná pravidla dokazování a rozsudek nevede k definitivní úpravě právních vztahů ani není součástí rozhodovacího procesu vedoucího k takovému pravomocnému rozhodnutí.
3. Směrnice 89/665 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice 92/50, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních při přijímání předběžného opatření učinil výklad směrnice 2004/18 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, který je poté kvalifikován soudem rozhodujícím ve věci samé jako nesprávný.

Jak uvádí pátý bod odůvodnění směrnice 89/665, vzhledem k tomu, že je postup při zadávání veřejných zakázek krátký, je nezbytné porušení ustanovení práva Unie okamžitě řešit.

Za účelem dosažení tohoto cíle uvedená směrnice ponechává členským státům diskreční pravomoc při výběru záruk řízení, jež upravuje, a s nimi souvisejících formálních náležitostí.

Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních musí přijmout rozhodnutí v rámci zrychleného řízení, v němž jsou jak shromažďování důkazů, tak přezkum důvodů účastníků řízení nutně zběžnější než v rámci řízení ve věci samé. Cílem zásahu soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních, na rozdíl od soudu rozhodujícího ve věci samé, dále není definitivně rozhodnout o nárocích, které jsou mu předloženy, ale předběžně chránit existující zájmy, případně tím, že tyto zájmy vyvažuje.

(viz body 51, 57, 59, 65, výrok 1)

(viz body 77, 80, výrok 2)

4. Pokud jde o odpovědnost státu za škody způsobené jednotlivcům v důsledku porušení práva Unie, které mu lze přičíst, poškození jednotlivci mají nárok na náhradu škody, je-li cílem porušené právní normy Unie přiznat práva jednotlivcům, je-li porušení této normy dostatečně závažné a existuje-li přímá příčinná souvislost mezi tímto porušením povinnosti a škodou způsobenou jednotlivcům. Jelikož neexistují právní předpisy Unie v této oblasti, přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu,

aby při dodržení těchto podmínek stanovil kritéria, na jejichž základě musí být zjištěna a ohodnocena škoda vyplývající z porušení práva Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek, za předpokladu, že budou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

(viz bod 92, výrok 3)